

**Prof. dr hab. Andrzej Obrębowski - Dziekan Wydziału
Lekarskiego I Akademii Medycznej w Poznaniu
w latach akademickich 1996/1997-2001/2002**

Lekarz specjalista w zakresie otolaryngologii, audiologii i foniatrii. Urodził się 29 XI 1937 r. w Grodnie jako Stanisława i Ireny z Rymarkiewiczów, obojga lekarzy, absolwentów Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W latach 1955-1960 studiował na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu, uzyskując w 1961 r. dyplom lekarza z wyróżnieniem. W 1965 r. otrzymał stopień naukowy doktora medycyny, w 1982 r. doktora habilitowanego medycyny, w 1994 r. profesora nauk medycznych. W 2007 r. Akademia Medyczna we Wrocławiu nadała mu tytuł doktora *honoris causa*.

W latach 1962-1966 pracował jako asystent w Katedrze i Zakładzie Anatomii Prawidłowej, w latach 1966-1980 jako asystent a z czasem adiunkt w Katedrze i Klinice Otolaryngologicznej, w latach 1981-1983 jako adiunkt w Klinice Foniatrii i Audiologii, w latach 1983-1993 jako docent w Klinice Foniatrii i Audiologii Akademii Medycznej w Poznaniu, w latach 1993-1998 jako profesor nadzwyczajny, a następnie do 2008 r. tj. do emerytury, jako profesor zwyczajny. W latach 2001-2008 kierował Katedrą i Kliniką Foniatrii i Audiologii AM (w 2007 r. przemianowanej na Uniwersytet Medyczny) w Poznaniu.

Szkolenia i stypendia odbył w: Pradze (1972 r.), Berlinie (1974 r.), Erlangen (1987 r.), Mainz (1987 r., 1992 r.), Aachen (1992 r.) i Kilonii (1994 r.).

W latach 1993/1994-1995/1996 był prodziekanem Wydziału Lekarskiego I, a w latach 1996/1997-2001/2002 – dziekanem. W 2002 r. został prorektorem AM/UM im. Karola Marcinkowskiego ds. klinicznych i sprawował tę funkcję do 2008 r. W latach 2001-2008 był konsultantem krajowym ds. audiologii i foniatrii.

Główne zainteresowania naukowe: zaburzenia procesu komunikatywnego w schorzeniach endokrynologicznych, olfaktometria doświadczalna i kliniczna, patofizjologia mięśni śróduszných, obiektywna topodiagnostyka uszkodzenia układu słuchowego u dzieci.

Redaktor monografii naukowych: *Głos i jego znaczenie w komunikacji społecznej* (2008), *Standardy rozpoznawania i leczenia zawrotów głowy* (2010), *Audiologia kliniczna. Zarys*. wyd. IV (współredakcja A. Pruszeicz, 2010), *Wybrane zagadnienia z audiometrii mowy* (2011), *Wprowadzenie do neurologopedii* (2012). Autor wielu rozdziałów w podręcznikach z zakresu otolaryngologii, audiologii i foniatrii.

Członkostwo: Sekcja Foniatryczna Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi (sekretarz w latach 1982-2001, przewodniczący w latach 2001-2008); Unia Europejskich Foniatorów (prezydent w latach 2005-2008), Deutsche Gesellschaft für Phoniatrie und Pädaudiologie (od 2003 r.), American Academy of Otolaryngology Head and Neck Surgery (od 1997 r.), IALP, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Komisja Patofizjologii Słuchu, Mowy i Zaburzeń Komunikatywnych Komitetu Patofizjologii PAN (2005-2008).

Członkostwo honorowe: Polskie Towarzystwo Otolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi, Unia Europejskich Foniatorów, Polski Komitet Audiofonologii, Polskie Stowarzyszenie Protetyków Słuchu, Litewskie Towarzystwo Medycyny Rehabilitacyjnej.

Odznaczenia : Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złoty Laur Akademicki UM w Poznaniu, Lider Pracy Organicznej- Statuetka Honorowego Hipolita, Laur Śląskiej Laryngologii, Nagroda 1-go stopnia im Władysława Biegańskiego.

(Tekst autorski)